

Levnedsmiddelstyrelsen er ved at gennemføre endnu en screeningundersøgelse af campylobacter i diverse fjerkræprodukter. Desuden har Dansk Zoonosecenter, Statens Seruminstitut og Levnedsmiddelstyrelsen planlagt en såkaldt case-control-undersøgelse for at klarlægge mulige smitteveje og -kilder med bakterien.

Gennemførte undersøgelser synes først og fremmest at pege på slagtekyllinger som en væsentlig kilde til campylobacterinfektioner. Andre mulige kilder er svine- og oksekød og måske grønsager. Drikkevand har også været under mistanke. Ifølge Miljøstyrelsen udgør campylobacterbakterier i drikkevand dog ikke et problem; herhjemme er man kun bekendt med ét tilfælde af campylobacter i drikkevand på grund af forurening med kloakvand.

Et meget vigtigt element i forebyggelsen af levnedsmiddelbårne sygdomme er at sikre hygiejnen under produktion og tilberedning af fødevarer. Sundhedsministeriet har derfor udstedt en ny bekendtgørelse om levnedsmiddelhygiejne og egenkontrol, som trådte i kraft ved årsskiftet. Bekendtgørelsen fastsætter bl.a. krav til virksomhederne om at undgå krydsforurening af bakterier mellem levnedsmidler og udstyr m.m. Levnedsmiddelstyrelsen informerer i øvrigt løbende befolkningen om god køkkenhygiejne.

Jeg forventer, at ovennævnte udredningsarbejde omkring campylobacter og de forskellige initiativer til forbedring af levnedsmiddelhygiejnen vil nedbringe antallet af campylobacterinfektioner samt skabe et godt grundlag for eventuelle yderligere forebyggende tiltag.

Spm. nr. S 1962

Til indenrigsministeren (15/4 96) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Kan en kommunalbestyrelse med loven i hånden vedtage, at der afsættes en vis procentdel af byggesummen for kommunale bygninger til kunstnerisk udsmykning ved kommunale byggerier og samle pengene op i en fond, så pengene dermed ikke bliver brugt til det aktuelle byggeri?«

Begrundelse

Spørgeren er vidne til et eksempel, hvor kommunen vedtager at afsætte en vis procentdel til udsmykning af kommunale byggerier.

Spørgeren er af den opfattelse, at det umiddelbart kan være lovligt, hvis den procentdel, der er vedtaget, afsættes til det aktuelle byggeri. Men når der er tale om, at pengene samles i en fælles fond og dermed ikke bliver brugt til det aktuelle byggeri, er spørgeren af den mening, at det strider mod reglerne.

Spørgeren er samtidig vidne til, at Kommunernes Revisionsafdeling har samme holdning som spørgeren, da Kommunernes Revisionsafdeling i det konkrete tilfælde mener, at denne form for konstruktion måske er i strid med reglerne.

Svar (30/4 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at dette er stillet på baggrund af en konkret sag i en kommune.

En stillingtagen i sådanne sager vil normalt forudsætte tilvejebringelse af nærmere oplysninger om det konkrete tilfælde og vil i øvrigt efter den kommunale styrelseslovs § 47, stk. 2, henhøre under vedkommende tilsynsråd.

Jeg skal derfor i min besvarelse af spørgsmålet holde mig til en mere generel fremstilling af reglerne i den kommunale styrelseslovgivning om bevillinger i forbindelse med kommunale byggeprojekter.

Det fremgår af bevillingsreglerne, at der forud for gennemførelsen af et kommunalt byggeprojekt skal foreligge en af kommunalbestyrelsen vedtaget anlægsbevilling.

Anlægsbevillingen kan være flerårig, afhængig af det pågældende byggeprojekts tidsmæssige udstrækning, og kan vedtages af kommunalbestyrelsen på ethvert tidspunkt i året.

Det er imidlertid en forudsætning for anlægsbevillingens udnyttelse, at der i budgettet er afsat et rådighedsbeløb til afholdelse af de med byggeprojektet forbundne udgifter og indtægter. Selv om en anlægsbevilling er flerårig, kan der altså i det enkelte regnskabsår kun afholdes udgifter svarende til det afsatte rådighedsbeløb.

Den af kommunalbestyrelsen afgivne anlægsbevilling vil foruden det til bevillingen knyttede beløb indeholde de materielle forudsætninger